

ACC. N:R M. 14308:1-2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *R. A. Svensson, Tjörnsarp*
Härad: *S. Asbo* Berättare: " " " "
Socken: *Höja* Berättarens yrke: *f. d. kvantör o. folkskoll.*
Uppteckningsår: *1953* Född år *1871* i *Höja*

Minnestavlov. s. 1-2.

LUF 90.

ACC. N:R M. 14308:/

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Från min hemförsamling Höja i synnerhet har jag minne av sådana tavlor, som det är fråga om. Storleken var något olika 3,5 à 4 dm långa och 2,5 à 3 dm breda. De kallades minnestavlor. På dem stod också något i denna stilen:

"Till minne av gossen, flickan, namn, på konfirmationsdagen eller t.ex 15-årsdagen."

Icke sällan såg man sådana tavlor från den dag, då hemmansägaren N. N. och rusthållaredottern N. N. blevo vigda. Naturligtvis kunde det också heta hemmansägaredottern N. N. men hennes namn slutade aldrig på ...son utan på dotter. Ej Ols-son utan Olsdotter. Naturligtvis var en sådan minnestavla en skänk. Många personer fingo sådan minnestavlor. Jag minnes, att min far fick en sådan, då han fyllde 45 år. Runt omkring tavlan var en girland med vackra blommor. Under fars namn och de 45 åren var ett par väl valda psalmverser. En bror till mig hade ritat och färglagt blommorna. (Denne min bror blev med tiden en utmärkt skicklig ritare, porträttritare, och hade gjort det hela riktigt vackert)

I allmänhet voro sådana minnestavlor mycket konstlösa samt omgivna av någon girland, i vilka blåklockor och fuksior, blodsdroppar, ofta dominerade. På somliga sådana minnestavlor fanns överst några tulpaner i ljusröd färg. Icke sällan såg man på sådana tavlor. änglar

Lup. 90

/

ACC. N:R M. 14308:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I Ganska ofta köpte man ett "kort" i den förutnämnda storleken. Överst var ett svart kors, och under detta skulle skrivas: "Till minne av N. N." eller "av vår älskade son, dotter, född den x. x. och död dn x.x!" Sådana tavlor voro alltid inramade samt skyddades av glas, så att flugorna ej skulle kunna nedsmutsa dem och dammet ej i någon höre grad skada dem. Minnestavlorna hade i allmänhet stort värde. Där man inte hade sparlakan över en gammaldags säng, hängde man gärna minnestavlan på väggen vid sängens innersida. Förmodligen gjorde man detta därför, att far och mor, då de lågo i sängen lätt skulle kunna se namnet och därigenom erinra sig honom eller henne, som de så innerligt älskade. Någon särskild plats för minnestavlorna hade man, så vitt jag vet, inte. Jag har sett sådana hänga snett över ett vägghörn. Naturligtvis hade man även andra tavlor i de rum, där man hade minnestavlor.

De tavlor, jag sett, ha med säkerhet inte ritats av konstnärer. Icke sällan utförde "bymålare" sådana arbeten.

Man torde nog kunna påstå, att alla minnestavlor med undantag av dem, som erinrade om en avliden son eller dotter, voro skänker

2